

Bruselj, 2.6.2014
COM(2014) 335 final

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Dostojno življenje za vse: od vizije do skupnega ukrepanja

**„DOSTOJNO ŽIVLJENJE ZA VSE:
OD VIZIJE DO SKUPNEGA UKREPANJA“**

1. UVOD

Izkoreninjenje revščine in doseganje trajnostnega razvoja sta temeljna globalna izziva, ki vplivata na življenje sedanjih in prihodnjih generacij ter na prihodnost celotnega planeta. Ta izziva sta univerzalna in medsebojno povezana, nanju pa se je treba odzvati globalno. Njuno reševanje zahteva trdno politično zavezanost ter odločno ukrepanje na vseh ravneh in vseh deležnikov.

Ta agenda mora obravnavati naš globalizirani in medsebojno povezani svet, saj neukrepanje ne pride več v poštev, naj gre za človekovo dostojanstvo, enakost, enakopravnost ali trajnostnost. EU in njene države članice so poudarile svojo zavezanost, da bodo skupaj sodelovale z vsemi partnerji in deležniki za oblikovanje soglasja za novo preoblikovalno agendo za obdobje po letu 2015. Pri tekočem delu odprte delovne skupine ZN za cilje trajnostnega razvoja je EU s posredovanji celotne EU in posameznih držav članic, ki so članice omenjene skupine, zagotovila prispevek za nadaljevanje poti in ga bo zagotavljala tudi v prihodnje.

To sporočilo temelji na veljavnem stališču EU, opredeljenem v sklepih Sveta iz junija 2013. Namen sporočila je podrobneje oblikovati ključna načela, določiti možna prednostna področja in ciljne teme za okvir za obdobje po letu 2015, predlagati možnosti za združitev teh prednostnih področij in obravnavati potrebo po novem globalnem partnerstvu. Hkrati ohranja prožnost za odziv na nadaljnji razvoj dogodkov v mednarodnih razpravah. Razumeti ga je treba kot prispevek k izpopolnjevanju pristopa EU in njenih držav članic vse do sklepnih faz dela v okviru odprte delovne skupine za cilje trajnostnega razvoja in dela skupine strokovnjakov o financiranju trajnostnega razvoja. Prispevalo bo tudi k razpravi v prihodnji generalni skupščini Združenih narodov pred pogajanjmi, ki bodo potekala pred vrhom leta 2015.

Sporočilo temelji na izsledkih nedavnih zadevnih razprav na mednarodni ravni o trajnostnem razvoju in izkoreninjanju revščine, vključno s konferenco Rio + 20, pregledom razvojnih ciljev tisočletja, poročilom skupine na visoki ravni generalnega sekretarja ZN o razvojni agendi za obdobje po letu 2015 in njenim poročilom „Dostojno življenje za vse“. Temelji tudi na razpravah z državami članicami EU. Upošteva tudi ključne predloge, predstavljene na mednarodni ravni, vključno z dosedanjimi razpravami v okviru odprte delovne skupine o ciljih trajnostnega razvoja in izsledki raznih posvetovanj z deležniki.

2. VIZIJA IN NAČELA

V središču vizije EU¹ je dejstvo, da ima svet tehnologijo in vire za izkoreninjenje skrajne revščine še za časa našega življenja ter za usmeritev sveta na trajnostno pot, da se do leta 2030 zagotovi dostojno življenje za vse. Za uresničitev te vizije potrebujemo pravi okvir. Ta mora biti globalen v prizadevanjih in pokritosti ter univerzalno uporaben za vse države, pri

¹ Sklepi Sveta „Splošna agenda za obdobje po letu 2015“ iz junija 2013, Sporočilo Komisije „Dostojno življenje za vse“ iz februarja 2013, Sporočilo Komisije „Razvojni program po letu 2015: celosten in integriran pristop k financiranju ukrepov za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj“, sklepi Sveta iz decembra 2013 „Financiranje ukrepov za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015“.

čemer mora temeljiti na nacionalni odgovornosti in upoštevati različne nacionalne razmere, zmogljivosti in ravni razvoja. Temeljiti mora na pravicah in biti usmerjen v ljudi. Prepoznati in obravnavati mora medsebojno dopolnjujočo naravo izkoreninjanja revščine in trajnostnega razvoja. Vključevati mora tri med seboj uravnotežene razsežnosti trajnostnega razvoja (socialno, okoljsko in ekonomsko).

1. Univerzalnost in razlikovanje glede na nacionalne razmere

Izzivi izkoreninjenja revščine in trajnostnega razvoja so *skupni* – zaradi svoje univerzalnosti in pomembnosti za vse države in ljudi, tudi prihodnje generacije – in *globalni* – zaradi medsebojne odvisnosti sveta so za reševanje številnih izzivov potrebni skupni ukrepi in globalne rešitve. Univerzalna in preoblikovalna agenda mora temeljiti na ciljih glede področij, ki vzbujajo skrb in so pomembna za vse države. Pri njenem izvajanju morajo sodelovati vsi deležniki.

Okvir mora izražati spreminjajočo se globalno stvarnost. Po oblikovanju razvojnih ciljev tisočletja so postali globalni izzivi bolj medsebojno povezani, države pa so razvijale svoja gospodarstva, družbe in zmogljivosti, da bi prispevale h globalni agendi. EU bo še naprej spoštovala načela, določena v Deklaraciji iz Ria iz leta 1992. Glede na to, da je obseg načela o skupnih, vendar različnih odgovornostih omejen na globalno degradacijo okolja, ta koncept ni uporaben za spopadanje s širšimi izzivi okvira za obdobje po letu 2015. Hkrati je EU pripravljena sodelovati s svojimi partnerji glede konkretnih posledic ter uporabe univerzalnosti in razlikovanja za vse države za celotni obseg okvira, pri čemer bo pozornost namenila načelu, da se najmanj razvite države in druge ranljive države ne smejo zapostaviti.

Cilje je torej treba določiti za vse, pri izvajanju univerzalnega okvira pa upoštevati raznovrstne nacionalne pomene in razmere ter spoštovati nacionalne politike in prednostne naloge. Takšno razlikovanje je mogoče doseči na različne načine, tudi z različnimi pristopi za doseganje ciljev ali različnimi kazalniki za merjenje napredka. V tem smislu izražajo ciljne teme iz tega sporočila način, kako se lahko v praksi uporabita univerzalnost in razlikovanje za doseganje ciljev trajnostnega razvoja. Delo na ciljni ravni, vključno s kazalniki, je treba zasnovati tako, da bo zagotovilo potrebno preobrazbo v vseh državah na različnih ravneh razvoja, kar bi omogočilo doseg univerzalnih ciljev. To pomeni upoštevanje različnih izhodišč in zmožnosti držav ter potrebo po zagotovitvi izvedljivosti, odgovornosti in merljivosti.

2. Preoblikovalna agenda, ki vključuje tri razsežnosti trajnostnega razvoja in obravnava nove izzive

Novi univerzalni okvir mora biti preoblikovalen, če se želi ustrezno spopasti z novimi izzivi. To pomeni reševanje globalnih težav, ki v razvojnih ciljih tisočletja niso bili dovolj obravnavni, kot so vključujoča in trajnostna rast, neenakosti, trajnostna poraba in proizvodnja, migracije in mobilnost, dostojno delo, digitalna vključenost, zdravstveno varstvo in socialna zaščita, trajnostno upravljanje naravnih virov, podnebne spremembe, pripravljenost na nesreče, upravljanje tveganj ter znanje in inovacije. Okvir za obdobje po letu 2015 mora zagotoviti tudi na pravicah zasnovan pristop, ki bo zajemal vse človekove pravice in obravnaval pravičnost, enakopravnost in enakost, dobro upravljanje, demokracijo in vladavino prava ter mirne družbe in varstvo pred nasiljem. Glede na negativne posledice podnebnih sprememb na izzive, povezane z izkoreninjenjem revščine in trajnostnim razvojem, mora biti nov okvir odziven na podnebne spremembe kot medsektorsko vprašanje. Okvir za obdobje po letu 2015 mora zajemati prizadevanja za spoprijemanje s podnebnimi spremembami ter potrebna prizadevanja in ukrepe, in sicer tako, da se v celotni sklop ciljev

vključijo cilji podnebnih sprememb, zlasti cilj „pod 2 °C“, dogovorjen na mednarodni ravni. Podpirati in dopolnjevati mora sedanja podnebna pogajanja UNFCCC, vendar vanje ne sme posegati.

Cilji morajo uravnoteženo vključevati vse tri razsežnosti trajnostnega razvoja in njihovo medsebojno povezanost. Prepoznavanje in obravnavanje teh medsebojnih povezav bo pripomoglo k celovitejšemu in manj razdrobljenemu okviru. Bolj si bo treba prizadevati za skladnost politik na vseh ravneh (nacionalni, regionalni in svetovni).

3. Odgovornost

Temeljne zahteve prihodnjega okvira morajo biti odgovornost, preglednost in učinkovit pregled napredka. Novi okvir mora zajemati ukrepe, ki bodo precej povečali sposobnost ljudi, da sodelujejo pri političnih odločitvah, ki vplivajo nanje, ter da od vlad in drugih deležnikov zahtevajo odgovornost za napredek. Pri tem bo zelo pomembna vzpostavitev ustreznih predpisov in institucij. Odgovornost vključuje tudi prevzem nacionalnih in mednarodnih obveznosti za izvajanje v zvezi s smotrnimi politikami, učinkovito uporabo finančnih virov ter resničnim in oprijemljivim izboljšanjem življenja ljudi.

Novi okvir zagotavlja tudi priložnost za razvoj globalnega mehanizma, potrjenega in podprtega na najvišji politični ravni, za zagotovitev, da se od nacionalnih vlad in drugih deležnikov ter zasebnega sektorja zahteva odgovornost za izvajanje okvira, natančni pregled napredka, pospeševanje ukrepanja in, po potrebi, prizadevanje za dodatne ukrepe. Civilna družba, lokalni organi in zasebni sektor morajo imeti ključno vlogo pri spodbujanju ukrepanja in odgovornosti. Ključno za spodbujanje preglednosti je zbiranje, objava, ocenjevanje in preprost dostop do podatkov in informacij o napredku, doseženem na nacionalni in mednarodni ravni.

To pomeni, da je treba s trdnim institucionalnim okvirom, ki vključuje vse deležnike, redno pregledovati napredek, obveznosti in izvajanje. To zahteva učinkovito zbiranje podatkov in analiziranje, pri čemer morajo sodelovati znanstvena skupnost in nacionalni statistični organi v državah. Za zagotovitev, da nihče ne bo zapostavljen, je treba zbirati dovolj razčlenjene podatke.

3. PREDNOSTNA PODROČJA TER CILJI ZA IZKORENINJENJE REVŠČINE IN DOSEGANJE TRAJNOSTNEGA RAZVOJA

1. Okvir, ki temelji na ciljih za temeljito spremembo

Mednarodna razprava se čedalje bolj osredotoča na ključne tematske prednostne naloge, ki jih mora vsebovati agenda za obdobje po letu 2015, tudi na ravni ciljev. Kot prvi korak k skupnemu stališču o prednostnih področjih so širše tematske usmeritve, opredeljene v sklepih Sveta iz leta 2013. Svet je pozval k okviru, ki bo zagotovil osnovne življenjske standarde, spodbujal gonilne sile okolju prijaznega gospodarstva v smislu trajnostnega razvoja, vključno s strukturno gospodarsko preobrazbo, in zagotavljal trajnostno rabo, upravljanje in varovanje svetovnih naravnih virov ter ekosistemov, ki jih ti zagotavljajo. Okvir za obdobje po letu 2015 mora zagotoviti tudi na pravicah zasnovan pristop ter obravnavati pravičnost, enakopravnost in enakost, dobro upravljanje, demokracijo in vladavino prava, mir in varnost ter varstvo pred nasiljem.

Ob upoštevanju teh smernic in razprav v ZN, zlasti v okviru odprte delovne skupine, je Komisija opredelila ključna prednostna področja, ki bi jih lahko vseboval okvir za obdobje po letu 2015 zaradi njihovega ključnega prispevka k osnovnemu cilju izkoreninjenja revščine in

trajnostnega razvoja, kot je opisano v nadaljevanju. Za ta področja so opazne raznovrstne tehnične in znanstvene objave ter spremljajoče gradivo, ki so oblikovani na mednarodni in evropski ravni, vključno z raznimi posvetovanji z deležniki, ki vsebujejo podrobnosti o osrednji vlogi teh področij za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj. Zasnovana so tako, da usmerjajo globalne ukrepe za temeljite spremembe na vseh ravneh. Opredelitev teh prednostnih področij je vmesna faza do izbire omejenega sklopa ciljev.

Ta oddelek opredeljuje tudi morebitne ciljne teme, ki ustrezajo prednostnim področjem. Te opisujejo glavne potrebne ukrepe in napredek, ki naj bi bil dosežen na vsakem od področij. Gre za „značilne“ ciljne teme, saj zajemajo ključna vprašanja, ki prispevajo k cilju, in bi morale delovati kot spodbujevalke sprememb.

2. Možni cilji in prednostna področja

Revščina

Izkoreninjenje revščine je osrednja naloga Deklaracije tisočletja. Delo se je začelo s potrebo po dopolnitvi in okrepitvi razvojnih ciljev tisočletja, in sicer z večrazsežno vizijo revščine, ki se spopada s številnimi razlogi zanjo v vseh državah. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- izkoreninjenje skrajne revščine;
- zmanjšanje deleža ljudi, ki jih prizadene skrajna revščina in živijo z manj kakor dva ameriška dolarja na dan;
- zmanjšanje deleža ljudi, ki živijo pod nacionalnim pragom revščine, vključno z osebami iz ranljivih skupin;
- zmanjšanje stroškov nakazil in stroškov migracij, vključno s stroški zaposlovanja;
- zagotavljanje varstva pravic do uporabe zemljišč, premoženja in drugega imetja;
- povečanje odpornosti in zmanjšanje umrljivosti ter gospodarske izgube zaradi nesreč.

Neenakost

Za bolj vključujoče in enakopravne družbe obstaja večja verjetnost, da bodo živele v miru, ustvarjale dolgoročni in trajnostni razvoj ter rast in si hitreje opomogle od gospodarske recesije. Koristi rasti in razvoja je treba porazdeliti med vse člane družbe. Odpraviti je treba dohodkovno neskladje in premoženjske razlike. Agenda za obdobje po letu 2015 mora z zagotavljanjem varnosti prihodka ter univerzalnim in nediskriminacijskim dostopom do socialnih storitev ter na podlagi enakih pravic in priložnosti spodbujati ustrezne naložbe v vse ljudi, zlasti najbolj ogrožene. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zagotavljanje, da bodo imeli nižji dohodkovni razredi enake koristi od rasti nacionalnega dohodka kot višji dohodkovni razredi;
- odprava diskriminacije in neenakosti pri zagotavljanju javnih storitev in gospodarskem življenju;
- opolnomočenje in vključitev marginaliziranih skupin, vključno z etničnimi manjšinami, migranti in begunci.

Prehranska varnost, prehranjevanje in trajnostno kmetijstvo

Reševanje vprašanja preskrbe s hrano in neustrezne prehranjenosti lahko prepreči prenašanje revščine med generacijami. Za zagotavljanje prehranske varnosti je potreben dostop za majhne kmete, zlasti ženske, do zemljišč, virov, naložb in trgov, dostop do hranljive hrane in

ustreznih sistemov zdravstvenega varstva ter ukrepanje različnih sektorjev glede navad in prehranjevalnih vzorcev. Okvir mora spodbujati trajnostno kmetijstvo, ribištvo in ribogojstvo, učinkovito rabo virov ter večjo odpornost. Trajnostno kmetijstvo, vključno s trajnostnim ribištvom, je temeljnega pomena za trajnostni razvoj in prehransko varnost ter za zagotavljanje uspešnega prilagajanja podnebnim spremembam. Obravnavati je treba tudi vprašanje izgube po žetvi in odpadne hrane. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zagotavljanje dostopa do varne hrane, zadostne količine hrane ter cenovno dostopne in hranljive hrane za izkoreninjenje lakote vse leto;
- odprava neustrezne prehranjenosti, zaostajanja v rasti otrok in hiranja;
- izboljšanje produktivnosti kmetijstva, ribištva in ribogojstva na trajnosten način;
- zmanjšanje izgub hrane in odpadne hrane.

Zdravje

Pogoj za gospodarski in družbeni razvoj ter njun rezultat je zdravje, opredeljeno kot dobro počutje, ne le odsotnost bolezni. Doseganje pravičnega in univerzalnega dostopa do kakovostnih zdravstvenih storitev ter zaščita pred osebnim finančnim tveganjem zaradi čezmernih izdatkov za zdravstveno varstvo sta ključna, da postane uživanje najvišjega možnega standarda zdravja pravica vseh ljudi. Ključna izziva sta doseganje pravičnega in univerzalnega dostopa do kakovostnih zdravstvenih storitev in zaščita pred finančnim tveganjem zaradi nenadnega izdatka za zdravje. Bremena bolezni (nalezljivih in nenalezljivih) je treba reševati z obravnavanjem življenjskega sloga, družbenih in okoljskih dejavnikov zdravja, vključno s spopadanjem z vzroki, in sicer tako, da se zdravje upošteva v vseh politikah. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zmanjšanje umrljivosti otrok in mater, zagotavljanje univerzalnega spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic;
- zmanjšanje bremen nalezljivih in nenalezljivih bolezni;
- doseganje učinkovitega in pravičnega univerzalnega dostopa do kakovostnih zdravstvenih storitev za vse, tudi za ranljive osebe, kot so invalidi ali starejši;
- zagotavljanje, da nihče ni potisnjen v skrajno revščino ali ostane skrajno reven zaradi izdatkov za zdravstveno varstvo.

Izobraževanje

Dostop do kakovostnega izobraževanja in usposabljanja za vsakega otroka ter za mlade in odrasle je temeljna človekova pravica, pogoj za rešitev iz kroga medgeneracijske revščine ter pomemben za spodbujanje aktivnega državljanstva in omogočanje na znanju temelječih in inovativnih družb. Med ključne izzive spadajo pravičen dostop do vseh ravni izobraževanja, njegovo končanje in izboljšanje kakovosti izobraževanja v okviru vseživljenjskega učenja. Poleg tega je ustrezno poklicno izobraževanje in usposabljanje ključno za pripravo mladih in odraslih na trg dela. Izzivi ostajajo pri vključevanju marginaliziranih skupin, tudi tistih, ki so prizadeti zaradi konfliktov, pri zmanjševanju razlik med spoloma in zagotavljanju pismenosti odraslih v vseh državah. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zagotavljanje enakega dostopa za deklice in dečke do celotnega cikla kakovostnega osnovnega izobraževanja, tudi do nižjega srednjega izobraževanja, in njegovo končanje;

- zagotavljanje celovitega osnovnega, prenosljivega in tehničnega znanja za vse ljudi, da se omogoči njihova polna udeležba v družbi;
- znižanje stopnje nepismenosti odraslega prebivalstva;
- odprava neenakosti v izobraževanju, sprejetje posebnih ukrepov za vključitev prikrajšanih posameznikov in skupin, izpostavljenih tveganju diskriminacije, vključno z invalidi, etničnimi manjšinami, migranti in begunci;
- krepitev povezav med izobraževanjem, raziskavami in inovacijami ter spodbujanje ustvarjanja in souporabe znanja.

Enakost spolov in opolnomočenje žensk

Enakost spolov, opolnomočenje žensk in polno priznavanje pravic žensk in deklet v vseh državah so pglavitni pogoji za trajnostni razvoj, izkoreninjenje revščine ter obravnavanje nerešenih zadev iz razvojnih ciljev tisočletja. Ključna vprašanja so: ohranitev politične zavezanosti na visoki ravni in priznavanje, da so doseganje enakosti spolov, opolnomočenje žensk in temeljne pravice deklet univerzalna odgovornost, krepitev vladavine prava, demokracije in upravljanja, povečanje naložb v enakost spolov ter opolnomočenje žensk in deklet. K cilju vključevanja načela enakosti med spoloma bo prispevalo zbiranje podatkov, ločenih po spolu. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- preprečevanje in odprava vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti;
- odprava vseh oblik diskriminacije žensk in deklet;
- izboljšanje zastopanosti žensk, njihove udeležbe in vodenja pri političnem odločanju na vseh ravneh in na vseh področjih;
- zagotavljanje univerzalnega in enakega dostopa do osnovnih storitev za ženske in dekleta;
- zmanjšanje in končna odprava razlik v plačah med spoloma v javnem in zasebnem sektorju.

Voda in sanitarije

Okvir mora spodbujati dostop do varne pitne vode in sanitarne oskrbe, integrirano upravljanje vode, vključno z učinkovito rabo vode za obvladovanje izzivov podnebnih sprememb in pomanjkanja vode. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- doseganje univerzalnega dostopa do varne pitne vode;
- doseganje univerzalnega dostopa do sanitarne in higienske oskrbe;
- izboljšanje integriranega upravljanja vodnih virov;
- izboljšanje učinkovite rabe vode v vseh sektorjih;
- izboljšanje kakovosti vode in zmanjšanje onesnaženosti vode.

Trajnostna energija

Prehod na nizkoogljični trajnostni energijski sistem lahko veliko pripomore k izkoreninjenju revščine in trajnostnemu razvoju ter je v središču prizadevanj za ublažitev podnebnih sprememb. Med ključne izzive spadajo dostop do čiste, cenovno dostopne in trajnostne energije, izboljšanje energijske učinkovitosti, odporna infrastruktura in povečanje deleža obnovljivih virov energije v mešanici energijskih virov (v skladu s pobudo trajnostna energija za vse). Pomembno bi bilo odpraviti škodljive subvencije za fosilna goriva, ki ne podpirajo

najrevnejših, ampak spodbujajo netrajnostne energijske sisteme. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zagotavljanje univerzalnega dostopa do sodobnih energijskih storitev;
- povišanje svetovne ravni izboljšanja energijske učinkovitosti;
- povečanje deleža obnovljive energije v globalni mešanici energijskih virov;
- postopna odprava škodljivih subvencij za fosilna goriva.

Polno in produktivno zaposlovanje ter dostojno delo za vse

Da bi se izognili revščini in omogočili enakopravnost, enakost, pravičnost, mir in varnost je treba zagotoviti delovna mesta. Ustvarjanje dostojnih delovnih mest krepi rast, zlasti z dolgoročnega razvojnega vidika. Med ključne izzive spadajo brezposelnost, zlasti mladih, starejših in invalidov, ter kakovost formalne in neformalne zaposlitve. Zadnje vključuje plačilo, pogoje, varnost in zdravje pri delu, socialno zaščito ter potrebo po ustvarjanju dostojnih „zelenih“ delovnih mest. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- povečanje števila dostojnih delovnih mest in trajnostnih možnosti preživljanja, tudi za mlade, starejše, ženske in skupine, ki so izpostavljene tveganju diskriminacije;
- povečanje deleža produktivnega zaposlovanja in dostojnega dela vseh zaposlenih v skladu s stebri agende za dostojno delo;
- povečanje pokritosti minimalne ravni socialne zaščite in postopno uvajanje višjih standardov socialnih jamstev;
- varovanje pravic delavcev migrantov in razseljenih oseb v skladu z normami in standardi Mednarodne organizacije dela.

Vključujoča in trajnostna rast

Za dolgoročno zmanjšanje revščine in skupno blaginjo za vse je potrebna vključujoča in trajnostna rast. Ta mora ustvariti dostojna delovna mesta, ob učinkoviti rabi virov in omejenih zmogljivostih planeta, in podpreti prizadevanja za ublažitev podnebnih sprememb. Ključna vprašanja so ustvarjanje spodbudnega okolja za podjetništvo, podjetja, trgovino, naložbe in inovativnost, vključno z regulativnimi, pravosodnimi in učinkovitimi davčnimi sistemi, javnimi naložbami, dostopom do trgov in financiranja ter spodbujanjem novih tehnologij. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- spodbujanje strukturne preobrazbe gospodarstva in spodbudnega okolja za inovacije, podjetništvo, podjetja in trgovino;
- zagotavljanje dostopa do trgov, financiranja ter informacijsko-komunikacijskih tehnologij in omrežij;
- spodbujanje javnih naložb v odporno infrastrukturo;
- olajšanje varne, urejene in dovoljene migracije z okrepljenim mednarodnim sodelovanjem;
- omogočanje dostopa do trga brez dajatev in kvot za izdelke s poreklom iz najmanj razvitih držav.

Trajnostna mesta in naselja

V čedalje bolj urbaniziranem svetu so mesta velik izziv za trajnostni razvoj. Potrebni so trajnostno načrtovanje in razvojni procesi, ki jih omogočajo učinkoviti javni organi. To vključuje načrtovanje, izvajanje in upravljanje za zmanjševanje tveganja nesreč ter za podeželska območja, na katera vplivajo mesta. Med ključne ukrepe spadajo zmanjšanje števila prebivalcev v revnih četrtih, zmanjšanje onesnaženosti zraka, gradnja odpornih stanovanj in infrastrukture ter izboljšanje ravnanja z odpadki. Za izboljšano trajnostno urbanistično načrtovanje in upravljanje je potrebno demokratično, pregledno in odgovorno odločanje. Pomemben je tudi trajnostni mestni in podeželski prevoz. Možni cilji bi lahko bili:

- izboljšanje dostopa do varnega in trajnostnega prevoza, vključno s cenovno dostopnim javnim prevozom;
- zmanjšanje števila prebivalcev v revnih četrtih z zagotavljanjem varnih, cenovno dostopnih in odpornih stanovanj ter pravice do zemljišč;
- izboljšanje trajnostnega in dostopnega urbanističnega ter prostorskega načrtovanja in izvajanja;
- izboljšanje kakovosti zraka.

Trajnostna poraba in proizvodnja

Sedanji vzorci proizvodnje in porabe niso trajnostni. Glavni ukrepi v zvezi s porabo so spodbujanje učinkovite rabe energije in virov ter okolju prijaznih izdelkov, postopna odprava okolju škodljivih subvencij in trajnostna javna naročila. Ukrepi v zvezi s proizvodnjo vključujejo spodbujanje inovativne in z viri gospodarne proizvodnje, poročanje o trajnostnosti podjetij, oceno življenjskega cikla izdelka, trajnostno gradnjo, ravnanje z odpadki in kemikalijami ter spodbujanje ekološkega podjetništva in ekoinovacij. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zmanjšanje uporabe, ponovna uporaba in recikliranje odpadkov;
- izboljšanje produktivnosti virov;
- zmanjšanje negativnih vplivov porabe na okolje;
- zagotavljanje dobrega upravljanja kemikalij v celotnem življenjskem ciklu;
- nevarne kemikalije: zmanjšanje izpostavljenosti ljudi in sproščanja kemikalij v okolje;
- izboljšanje trajnostne zmogljivosti podjetij, izdelkov in storitev.

Oceani in morja

Trajnostno upravljanje oceanov zagotavlja gospodarske in družbene koristi za človeštvo. Sprejeti je treba ključne ukrepe, da se zagotovijo zdravi oceani, in sicer z ekološkim pristopom k upravljanju vseh človekovih dejavnosti, ki vplivajo na oceane, in z uporabo previdnostnega načela, ter da se spodbudi trajnostno ribištvo. Med izzive spadajo: onesnaženost, zakisljevanje, dvig morske gladine, uvedba orodja za upravljanje na podlagi območij, vključno z zaščitnimi morskimi območji, tudi območji zunaj nacionalne jurisdikcije, odprava prelova in presežnih zmogljivosti ladjevja, nezakonit, nereguliran in neprijavljen ribolov, obravnavanje škodljivih vplivov na ekosisteme, vplivi na okolje ter dostop do ribolovnih virov in trgov za samooskrbne, male priobalne ribiče. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- varovanje in ohranjanje zdravja oceanov ter morske biotske raznovrstnosti z blaženjem vplivov človekovih dejavnosti;

- zagotavljanje trajnostnega ribištva (zdravi ribji staleži);
- zagotavljanje dostopa do ribolovnih virov na lokalni, regionalni in svetovni ravni samooskrbnih, malih priobalnih ribičev;
- zmanjšanje onesnaženosti morja in odpadkov, vključno z morskimi odpadki s kopnega.

Biotska raznovrstnost in gozdovi

Biotska raznovrstnost je pomemben sestavni del sistema, ki omogoča življenje, in jo še posebno ogrožajo podnebne spremembe. Potrebno je ukrepanje za zmanjšanje stopnje izgube naravnih habitatov in ogroženih vrst (vključno s trgovino s prostoživečimi živalmi in divjim lovom) ter vključitev biotske raznovrstnosti v ključna politična področja (vključno s kmetijstvom in ribištvom). Obnoviti je treba izgubljene gozdne površine po vsem svetu, ustaviti izgubo prvotnih gozdov ter odpraviti nezakonito sečnjo in s tem povezano trgovino. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- varovanje in obnova ekosistemov, ki zagotavljajo osnovne storitve;
- preprečevanje izumrtja znanih ogroženih vrst in izboljšanje ohranitvenega stanja vrst;
- zmanjšanje stopnje izgube, degradacije in fragmentacije naravnih habitatov;
- zmanjšanje krčenja in degradacije gozdov na podlagi trajnostnega upravljanja gozdov;
- zmanjšanje ravni nezakonite trgovine s prostoživečimi živalmi in gradbenim lesom.

Degradacija zemljišč, vključno s širjenjem puščav in sušo

Degradacija zemljišč, vključno s širjenjem puščav in sušo, so področja, ki povzročajo veliko globalno skrb, in se zaradi podnebnih sprememb stopnjujejo. Prednostna naloga je doseči nevtralnost na področju degradacije zemljišč. To zahteva upočasnitev izgube naravnega kapitala zemljišča, izboljšanje upravljanja (vključno z dostopom in lastništvom) ter povečanje odpornosti. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- preusmeritev k nevtralnosti na področju degradacije zemljišč;
- zaščita tal;
- preprečitev suše in ublažitev njenih posledic.

Človekove pravice, vladavina prava, dobro upravljanje in učinkovite institucije

Na pravicah temelječ pristop, ki zajema vse človekove pravice, bo z udeležbo, transparentnostjo in odgovornostjo odločilno prispeval k izboljšanju kakovosti upravljanja, zmanjšanju neenakosti in izključenosti ter uresničitvi predvidenih ciljev in ukrepov te agende. Ključne zahteve so okrepitev participativnih političnih sistemov, ki omogočajo ljudem, zlasti marginaliziranim in ranljivim skupinam, večji vpliv pri političnih odločitvah in odločanju, ki nanje vpliva, in zagotovitev, da se od pristojnih zahteva prevzem odgovornosti. Tak pristop je čedalje pomembnejši v medsebojno povezanem svetu. To bo ljudem omogočilo, da si obogatijo svoje življenje, izkoristijo gospodarske priložnosti, torej da dejavno in mirno sodelujejo v političnem, gospodarskem in družbenem življenju. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zagotavljanje prostega in univerzalnega registriranja prebivalstva ter izboljšanje ključnih statističnih sistemov;

- zagotavljanje svobode izražanja, zbiranja, socialnega dialoga, miroljubnih protestov in smiselne udeležbe javnosti;
- zagotavljanje preglednosti in pravice javnosti do dostopa do informacij, državnih podatkov, neodvisnih medijev in odprtega svetovnega spleta;
- sprejetje ustreznega pravnega okvira za varstvo človekovih pravic najbolj ranljivih skupin in posameznikov, vključno z begunci in notranje razseljenimi osebami;
- zagotavljanje sprejetja in izvajanja ustreznega pravnega okvira ter nacionalnih politik za zmanjšanje korupcije,
- zagotavljanje dostopa do pravosodnih institucij, njihove nepristranskosti in neodvisnosti ter spoštovanje pravic do zakonitega postopka.

Mirne družbe

Mir je pogoj za trajnostni razvoj in trajno izkoreninjenje revščine. Temeljni vzroki za konflikte in nasilje so tesno povezani s slabim upravljanjem, politično in socialno izključenostjo, neenakostjo, korupcijo in nezagotavljanjem osnovnih storitev. Med prednostne naloge spadajo zmanjševanje nasilja in nasilnih smrti, spopadanje s čezmejnimi nevarnostmi, kot sta organizirani kriminal in nezakonito trgovanje. Pomembno je vzpostaviti ustrezne institucije, ki se bodo lahko spopadle s temi izzivi. Možne ciljne teme bi lahko bile:

- zmanjšanje števila nasilnih smrti in ljudi, ki jih prizadene nasilje;
- izboljšanje zmogljivosti, strokovnosti in odgovornosti policijskih, pravosodnih in varnostnih institucij;
- zmanjšanje nezakonitega pretoka osebnega in smrtonosnega orožja;
- zmanjšanje mednarodnega organiziranega kriminala, vključno z nezakonitim pretokom kapitala, nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, ljudmi, prostoživečimi živalmi in naravnimi viri.

Okvir za obdobje po letu 2015 mora upoštevati tudi številna medsektorska vprašanja, kot so podnebne spremembe, nesreče in odpornost nanje, populacijska dinamika in migracije. Vse to lahko pomembno vpliva na gospodarstvo, blaginjo in varnost državljanov ter na potrebo, da se ta vprašanja v okviru obravnavajo tako, da ne ponavljajo tega, kar je že predmet mednarodnih postopkov in sporazumov, ali da ne posegajo vanje. To vključevanje se kaže v zgoraj navedenih predlaganih sklopih ciljnih tem, ki obravnavajo ta ključna vprašanja.

Kar zadeva podnebne spremembe, mora okvir vključevati potrebna prizadevanja in ukrepe, ki jih je treba obravnavati, zlasti tiste, ki ne spadajo na področje, ki jo pokriva Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC). Zato morajo biti morebitna prednostna področja in cilji za obdobje po letu 2015 zasnovani tako, da podpirajo blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje.

V prilogi so povzete ciljne teme in ključni elementi, povezani z njimi.

3. Razvojni cilji in obravnavanje medsebojnih povezav

V prejšnjem oddelku so bila navedena prednostna področja in ciljne teme, ki so pomembne za sprejetje preoblikovalne agende za obdobje po letu 2015. Delo glede konkretnih ciljev napreduje, pri tem pa je treba upoštevati številna merila:

Cilji morajo biti specifični, merljivi, dosegljivi, ustrezni in časovno omejeni. Temeljiti morajo na dokazih in dostopnih podatkih ali podatkih, ki bodo verjetno dostopni v bližnji prihodnosti, ter na kazalnikih, ki omogočajo, da se napredek količinsko določi in izrazi s točnimi številkami, časovnimi okviri in v odstotkih. Cilji bodo zajemali ključne prednostne naloge, pri čemer je treba nekatere podrobne vidike izvajanja izraziti s kazalniki, ki omogočajo merjenje napredka. Poiskati bo treba ravnovesje med celovitostjo ter političnimi in operativnimi posledicami, zato morajo biti cilji v nekaterih primerih približek za najnujnejša vprašanja.

Cilji morajo biti oblikovani tako, da bodo univerzalni, torej morajo vključevati ves svet, hkrati pa morajo upoštevati, da se lahko izvajajo različno v različnih okoliščinah, na primer v različnih časovnih okvirih in na različne načine. Nekateri cilji ali del ciljev bi lahko bili bolj uporabni v enih ali drugih razmerah, kar se lahko reši z ustrezno izbiro kazalnikov. Države ne smejo imeti možnosti poljubne izbire ciljev. To je ključno za zagotovitev, da bodo skupna prizadevanja držav zadostovala za sprejetje globalnih ciljev in torej omogočila največji možni napredek v posamezni državi glede na njene zmogljivosti. Cilji morajo biti večinoma namenjeni državam, vendar je za njihovo izvajanje potrebno ukrepanje vseh deležnikov.

Izražati morajo tudi številne medsebojne povezave med različnimi področji okvira za obdobje po letu 2015. Za izogibanje razdrobljenosti in zagotovitev uravnovešenega napredka glede treh razsežnosti trajnostnega razvoja sta potrebni opredelitev in obravnava medsebojnih povezav. Glede na to, da je vsako prednostno področje povezano s skoraj vsemi drugimi, je delovanje na ravni ciljev nujno potrebno za smiselno in operativno vključitev povezav.

Cilji, oblikovani glede na posebne prednostne naloge (npr. dostop do varne pitne vode in sanitarne oskrbe), bodo tudi neposredno povezani z drugimi prednostnimi nalogami (npr. zdravjem). To pomeni, da mora okvir za obdobje po letu 2015 poleg izbranih ključnih kratkoročnih ciljev, opredeljenih za doseg posameznega dolgoročnega cilja, poudariti sklicevanje na druge cilje na usklajen način. Na primer, splošni cilj glede varnosti hrane, prehranjevanja in trajnostnega kmetijstva bi se lahko poleg na izbrane glavne cilje skliceval tudi na druge cilje, kot so učinkovita raba vode, degradacija zemljišč, enakost spolov in upravljanje.

4. MOREBITNO ZDRUŽEVANJE PREDNOSTNIH PODROČIJ

EU se je na začetku svojega dela osredotočala na opredeljevanje številnih prednostnih področij in z njimi povezanih ciljnih tem. Da bi omejili sklop ciljev, kot je bilo dogovorjeno v okviru EU in ZN, je treba zdaj preiti na naslednjo fazo in združiti prednostna področja. Glavno merilo za združevanje mora biti tesna medsebojna povezanost prednostnih področij in z njimi povezanih ciljnih tem, pri čemer je treba upoštevati njihov prispevek k izkoreninjenju revščine in trajnostnemu razvoju. Upoštevanje teh številnih medsebojnih povezav v okviru za obdobje po letu 2015 bi lahko pripomoglo k prožnosti pri skupnih prizadevanjih za doseganje soglasja o omejenem sklopu ciljev.

Primer takšnega združevanja je vključujoča trajnostna rast, ki bi lahko bila povezana z zaposlovanjem, biotsko raznovrstnostjo in gozdovi, vključno s širjenjem puščav in sušo, trajnostna mesta pa bi lahko bila vključena v celotni okvir.

5. NOVO GLOBALNO PARTNERSTVO

Novo in okrepljeno globalno partnerstvo mora biti vključujoče, pri čemer morajo vse države in deležniki spodbujati ukrepe na vseh ravneh, vključno z zasebnim sektorjem, civilno družbo, znanstvenimi in izobraževalnimi institucijami, parlamenti ter lokalnimi organi. EU mora biti še naprej ena izmed gonilnih sil pri spodbujanju ukrepov v EU in po vsem svetu, pri čemer je večkrat izrazila svojo podporo novemu globalnemu partnerstvu.

Najprej je treba ugotoviti, kateri so ključni ukrepi, ki omogočajo napredek pri doseganju ciljev in namer, nato pa razpravljati o tem, kako zagotoviti, da bo tem ključnim ukrepom namenjena pozornost na nacionalni in mednarodni ravni. Primer odločilnih vprašanj je spodbudno okolje s trdnimi in usklajenimi politikami na nacionalni in mednarodni ravni.

Spodbudno politično okolje

EU je še naprej zavezana k izboljševanju usklajenosti politik za razvoj, pri čemer bo upoštevala razvojne cilje v tistih politikah, ki bi lahko vplivale na države v razvoju. Vse partnerje v razvitih državah in državah v razvoju se pozove k spodbujanju usklajenosti politik in po potrebi k pregledu njihovih politik, da se zagotovi njihova skladnost s prizadevanji za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj, kar bo pomembno prispevalo k izvajanju globalnega okvira.

Na primer, poleg tega da je EU najbolj odprt trg na svetu za izvoz držav v razvoju, spodbuja tudi odgovorno, trajnostno in bolj pregledno izkoriščanje naravnih virov in surovin, trgovanje z njimi ter njihovo uporabo. Junija 2013 je EU sprejela zakonodajo o transparentnosti in odgovornosti, ki od velikih družb iz ekstraktivne in gozdarske panoge zahteva, da javno razkrijejo plačila vladam po posamezni državi. Ta zakonodaja nudi EU in državam v razvoju učinkovito orodje za boj proti korupciji, s čimer bi bila omogočena večja razpoložljivost domačih virov za razvoj. Poleg tega je bil nedavno predlagan celovit pristop k odgovornemu pridobivanju rudnin z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem.

Drugi primer usklajenosti politik za razvoj je, da mora novo globalno partnerstvo spodbujati okrepljen dialog in sodelovanje med državami ter drugimi zadevnimi deležniki, s čimer naj bi se ustvarilo spodbudno okolje za izboljšanje koristi mednarodnih migracij za človekov razvoj, in sicer z ukrepi na področjih, kot so znižanje stroškov migracij in prenosov nakazil ali boj proti diskriminaciji migrantov. EU si bo še naprej prizadevala za partnerstvo z državami v razvoju, da bi čim bolj izkoristila razvojni učinek migracij v skladu z globalnim pristopom k migracijam in mobilnosti.

Za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj je ključna vloga trgovine in odprtosti trgov zanje v smislu ustreznih notranjih politik in reform. Potrditi je treba vrednost sistema, ki temelji na merilih in je bil vzpostavljen v okviru STO v zvezi s tem. EU nadaljuje svoje pobude v podporo vključevanja najrevnejših držav na trg s ciljnim ukrepi, npr. s splošno shemo preferencialov, vključno s pobudo Vse razen orožja, posebnim spodbujevalnim režimom za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (GSP+), pomočjo za trgovino ter dvostranskimi in regionalnimi trgovinskimi sporazumi. Svoje partnerje, zlasti razvita gospodarstva in gospodarstva v razvoju, spodbujamo, da zagotovijo dajatev in kvote prost dostop do trgov za izdelke s poreklom tudi iz najmanj razvitih držav. Globalno partnerstvo mora prepoznati pomembnost odstranjevanja ovir za trgovino sever – jug, jug – jug in regionalno trgovino, saj je vsa enako pomembna za vključevanje v svetovno gospodarstvo. V zvezi s tem je treba spodbujati večjo preglednost na podlagi razpoložljivih in izčrpnih statističnih podatkov.

Ključni spodbujevalci agende za obdobje po letu 2015 morajo postati znanost, tehnologija in inovacije ter krepitev zmogljivosti. Glavni elementi agende so politike za ustvarjanje in širjenje znanja. EU podpira celovit in učinkovit pristop k znanosti, tehnologiji in inovacijam v

skladu z vizijo strategije Evropa 2020. S svojim okvirnim programom za raziskave in inovacije Obzorje 2020 spodbuja mednarodno sodelovanje med EU in mednarodnimi partnerji na področju raziskav in inovacij. Pomembno je povečanje zmogljivosti za znanost, tehnologije in inovacije. EU spodbuja razvoj in prenos čistih in okolju prijaznih tehnologij z odpravljanjem ovir, spodbudami, znanstvenim in tehnološkim sodelovanjem ter krepitvijo zmogljivosti. Za preprečevanje podvajanja dela je na voljo veliko možnosti uporabe zdajšnjih mehanizmov. Poleg znanosti, tehnologije in inovacij je za izkoriščanje zdajšnjega znanja in zagotavljanje trajnosti napredka pri doseganju ciljev za obdobje po letu 2015 pomembna krepitev zmogljivosti. Strateški načrt iz Balijskega tehnološkega podpora in gradnje zmogljivosti, ki ga je upravni svet Programa ZN za okolje sprejel leta 2005, mora postati pomemben sestavni del nadaljnjih premislekov.

Sprostitev potrebnih finančnih virov

Zelo pomembna bo tudi sprostitve finančnih virov. Glede na izzive, s katerimi se svet ukvarja, je treba v celoti izkoristiti vse razpoložljive vire (nacionalne, tuje, javne in zasebne). Nacionalne vlade imajo glavno odgovornost, da s svojimi nacionalnimi politikami sprostijo in na najboljši možen način uporabijo svoje finančne vire. EU je pripravljena pri teh prizadevanjih podpreti tiste države, ki to najbolj potrebujejo. V zvezi s tem priznava ključno vlogo uradne razvojne pomoči in potrjuje svojo zavezo, da bo do leta 2015 dosegla 0,7-odstotni cilj.

Skladno z izsledki razprav o financiranju okvira za obdobje po letu 2015 je potreben celosten in integriran pristop za financiranje izkoreninjenja revščine in trajnostnega razvoja, kot je navedeno v sporočilu iz leta 2013 in zadevnih sklepih Sveta. V zvezi s tem so ključni naslednji elementi:

- Sprostitev nacionalnih virov je glavni mehanizem za financiranje izdatkov, ki nastanejo pri uresničevanju političnih ciljev. Prednostne naloge za prihodnost morajo biti krepitev davčne politike in upravljanja, nedovoljen pretok in korupcija ter spodbujanje upravljanja naravnih virov.
- Mednarodno javno financiranje bo še naprej zelo pomembno za dopolnitev nacionalnih finančnih virov, kadar ti ne bodo zadostovali, in za pridobivanje dodatnih virov in naložb, kadar bo to najbolj potrebno. Katalitično možnost uradne razvojne pomoči je treba bolje izkoristiti z mehanizmi, kot je združevanje.
- Zasebni sektor ostaja ključna gonilna sila vključujoče in trajnostne rasti. Vlade morajo v celoti izkoristiti priložnosti, ki jih nudi zasebni sektor na nacionalni in mednarodni ravni, vključno s čim boljšo uporabo regulativnih in operativnih vzvodov za povečanje njihovega prispevka k javnim ciljem.

Razprave o financiranju v smislu novega globalnega partnerstva morajo temeljiti na delu medvladnega odbora strokovnjakov o financiranju trajnostnega razvoja, pri čemer je potrebno tesno usklajevanje s pripravami na prihodnjo konferenco o financiranju razvoja, upoštevati pa je treba tudi s tem povezane postopke v okviru drugih forumov in delovati v skladu z njimi, kot so UNFCCC, konvencija ZN o biotski raznovrstnosti in mednarodni okvir za zmanjšanje tveganja nesreč za obdobje po letu 2015 (okvir za obdobje po Hyoškem akcijskem okviru).

Podlaga za uspešno razvojno sodelovanje v obdobju po letu 2015 morajo biti obveznosti, prevzete v četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu leta 2011 in na prvem srečanju na visoki ravni globalnega partnerstva leta 2014. K boljšim razvojnim rezultatom bodo prispevala načela iz Busana, ki so pomembna tudi za netradicionalne donatorje. EU še naprej izvaja svoje politike, da bi povečala vpliv in učinkovitost svojega razvojnega sodelovanja.

Spremljanje napredka in odgovornost

Za uspešno izvajanje okvira za obdobje po letu 2015 je treba vzpostaviti trdne mehanizme odgovornosti, s katerimi bo mogoče spremljati napredek. Jedro tega mehanizma mora biti vzajemna odgovornost na nacionalni in mednarodni ravni, vključno s spremljanjem napredka ciljev za obdobje po letu 2015. To bi moralo vključevati prispevek ukrepanja in financiranja nacionalnih vlad, ukrepanje na mednarodni ravni in prispevek zasebnega sektorja k nacionalnim prizadevanjem za doseganje globalnih ciljev.

Podlaga za spremljanje napredka morajo biti odgovornost na nacionalni ravni in uradni statistični podatki, ki jih pripravijo ustrezni nacionalni statistični organi. Na mednarodni ravni bo ključen redni pregled napredka na visoki ravni, vključno s Političnim forumom na visoki ravni za trajnostni razvoj. Izogibati se je treba podvajanju z drugimi postopki mednarodne vzajemne odgovornosti, kot je razvojno financiranje.

Pomembno bo tudi celovito vsakoletno spremljanje napredka pri delu medagencijske in strokovne skupine o kazalnikih razvojnih ciljev tisočletja. Ključno je izboljšanje uporabe zdajšnjih podatkov in zagotavljanje zbiranja več in boljših podatkov z uporabo novih tehnologij in programske opreme. Izhodišče za nadaljnje ukrepe morajo biti zdajšnji mehanizmi in strateški načrti za krepitev statističnih zmogljivosti, kot so pobuda Paris 21 v okviru OECD, akcijski načrt za statistiko iz Busana in nacionalne strategije za razvoj statistike.

6. NADALJNJI UKREPI

Pristop iz tega sporočila ponuja številne elemente, ki so pomembni za končno fazo dela v okviru odprte delovne skupine za cilje trajnostnega razvoja, v okviru strokovne skupine o financiranju trajnostnega razvoja in za razpravo o obdobju po letu 2015 na naslednjem, 69. zasedanju generalne skupščine ZN, ki bo potekalo septembra 2014. Temelji na sklepih, ki jih je Svet sprejel lani in je podlaga za stališče EU, ki jih bo sprejel v prihodnosti. Zagotavlja glavne elemente, ki bi lahko bili koristni za srednjeročno obdobje, ob zavedanju, da bo treba stališče EU dodatno razvijati v skladu s končnim poročilom odprte delovne skupine in strokovnega odbora ter zbirnim poročilom generalnega sekretariata ZN v drugi polovici leta 2014.

EU in njene države članice so še naprej trdno odločene, da bodo imele dejavno in konstruktivno vlogo v razpravah o okviru za obdobje po letu 2015 ter da bodo z nadaljnjo pripravo prednostnih nalog in vprašanj prispevale k nadaljnji opredelitvi okvira. Skupno stališče EU bi moralo zagotoviti potrebno osnovo, da se h konstruktivnemu sodelovanju pritegnejo partnerske države, deležniki in državljani.